mrat ꝛmoꝛtur. Decunꝭ humoꝛe cꝛnꝭ uꝛtunꝭ gꝛuꝫ
paulatimq; adoleſcit. ac pꝛeſſu ſtatum tꝑoꝛiſ. induit
alaꝛum remigia. atq; inſuꝑbiouſ auiſ ſpeciem foꝛmãq;
reparatuꝛ. Docet nos ḡ h auiſ ul ḡemplo ſui reſuꝛꝛec
tionem ꝛedꝛe. q ꝛſũ ḡemplo. ꝛſũ ratiõnꝭ ꝓpꝛiãe ipa ꝫ
inſigniã reſuꝛꝛectionꝭ inſtauꝛat. ꝛutiq; auiſ ꝓpꝛ bonu
neſ ſunt. ñ homo ꝓpꝛ auem. Sic ḡ ḡemplum nob q auc
toꝛ ꝛ cꝛeatoꝛ auium teõl ſuol uꝛ ꝓpetuum puꝛe ñ paſſuꝭ.
ꝛeſuꝛgentem eam ſui ſemine uolunt ꝛepaꝛaꝛi. Auiſ ḡ huic
annunciat diem moꝛtiſ. uꝛ faciat ꝫ thecam. ꝛ impleat eã
bonꝭ odoꝛiꝫ atq; ingꝛediatuꝛ in eam. ꝛ moꝛiatuꝛ illuc. ũ
odoꝛiꝫ ḡuſ ſeꝛꝛoꝛ funeꝛiſ poſſit aboleꝛi. Facꝛ cu homo ꝫ thec
eam. ꝛ ꝛepoliaꝭ ꝛeueꝛꝛ hominem cum actiꝫ ſuiſ nouũ
induet. Tꝛa tua. ꝛ uagina tua. ꝛ eſt q̃ tꝛegat. ꝛ abſcondat
in die malo. Vꝛſ ſcuꝛe q thꝛeca pꝛetio. ẽ. faꝛe inquit mea ꝓ
teꝛi eum. Vꝛſ ſcuꝛe. Thꝛeca ḡ tua. ẽ. fidel. imple eam bonꝭ uiꝛ
tutum odoꝛiꝫ tuaꝛum. hoc. ẽ. caſtꝛatuſ. mĩe atq; inſtue.
ꝛ unꝑa penetꝛalia fidei ſuauſ factoꝛum ꝑſtantium odoꝛe ꝛe
dolentiq; tuꝛuſ ingꝛedꝛe. Ita ꝛ amictum fidei ꝛtutiſ uiꝛe buꝭ
inueniaꝛ. ũ poſſint oſſa tua pingueſcere. ꝛ ſint ſic boꝛ
ebꝛuſ. cumꝭ cuꝛo ſemina ſuſcꝛentuꝛ. Cognoſce ḡ diem
moꝛtiſ tue. ſic cognouit ꝛ paulus qui ait. Bonum ceꝛta
men ceꝛtaui. cuꝛſum conſũmaui. fidem ſeꝛuaui. ꝛepo
ſita. ẽ. in coꝛona iuſtitie. Induit ḡ in thecam ſuam quaſi
bonꝭ fenix q̃m bono ꝛepleuit odoꝛe maꝛtiꝛii. Sic ḡ fenix
in cendꝛe. ſ. ꝛeuꝭ cꝛie fenix ꝛteꝛum naſcitur ul ꝑ eaꝫ.
ſum ḡ fenix moꝛtuuꝛ. ꝛ ex eiuꝭ cinꝛe fenix ꝛteꝛum naſcꝛ.
hoc ḡemplo agꝛ. ũ futuꝛe ꝛeſuꝛꝛectionꝭ ueꝛtaſ aſſingu
liſ fieꝛi ꝛeclamatuꝛ. Non. ẽ. mauꝭ miꝛaculum fidei futu
ꝛe ꝛeſuꝛꝛectionꝭ. q̃m geneꝛe facta ꝛeſuꝛꝛectio feminꝭ;

ꝛ ecce uoluꝛum natuꝛa ſimpliciꝫ ꝛeſuꝛꝛectionꝭ aug
mentum ꝑſtat. ꝛ quod ſcꝛiptuꝛa ꝓdicat. opuſ nature eõ
firmat; De Caladrio.

Caladꝛiuſ ſicꝫ diẽ phiſiologuſ totuſ. ẽ. alꝫ nullam
partem hñs nigꝛam; ſuuſ interioꝛ finuſ curat
oculoꝛum caliginem. Hic matꝛiſ regum inueniuꝛ. Si
quiſ. ẽ. in egꝛitudine eꝛ hoc caladꝛio cognoſcetuꝛ. ſuum at
annunciatuꝛ. Si ḡ. ẽ. infiꝛmitaſ hominiſ ad moꝛtem. moꝛ
tuꝰ uidetꝛ infiꝛmum. auꝛtq; faciem ſuam abeo. ꝛ omneſ
cognoſcunt eꝫ moꝛtuuꝛſ. ẽ. Si autem infiꝛmitaſ eiuſ
paꝛuuꝛ aduꝛtam. intendit in faciem. ꝛ aſſumit om
nem egꝛitudinem hominiſ intꝛa ſe. ꝛ uolat in aeꝛa ñ
ſolem. ꝛ combuꝛit infiꝛmitatem eiuſ. ꝛ diſpgit eam. ꝛ
ſanatuꝛ infiꝛmuſ; ſ caladꝛiuſ bt ꝑſonam ſaluatoꝛiſ nꝛi.
Totuſ. ẽ. candidiſ dominuſ nꝛ nullam hñs nigꝛedinem.
qui peccm ñ feꝛt. nec inueniꝛ. ẽ. dolꝰ in oꝛe eiuſ; Si eniꝫ
autem dominuſ de gꝛeſſiſ auꝛt faciem ſuam a iudeis
ꝓ incꝛedulitatem illoꝛum. ꝛ conꝛuit ſe ad noſ gñs uolẽſ
infiꝛmitateſ nꝛaſ. ꝛ peccta nꝛa poꝛtaꝛe. ꝓ altaꝛiſ in lignũ
cꝛuciſ aſcendit ꝛ malꝛum caꝑuam duxit caꝑuitatẽ